

fordret — sat ham ind i alle sine Familieforhold og endog ladet en lille Bemærkning falde om sin Faders gode Formuesomstændigheder. Ligeledes slog hun undertiden paa, at Per under et eller andet Paaskud skulde gøre hendes Onkel et Besøg, for at denne kunde lære ham at kende. Men at gifte sig med en Sadelmagerdatter fra Fyen, — det vedblev at staa for Per som ganske uforeneligt med det Livsmaal, han havde sat sig. Og han havde netop efter lange og tunge Overvejelser endelig fattet den Beslutning paa skaansomst Vis at trække sig tilbage, — da der indtraf noget, der fremtvang en brat og uformodet Afslutning.

Allerede i længere Tid havde Mester Jacobæus haft Mistanke til Paalideligheden af de Fortællinger, hvormed hans Broderdatter stadig forklarede Grunden til sin sene Hjemkomst fra Sy-skolen; og en Dag, da han havde set hende forinden Bortgangen staa usædvanlig længe med Krøllejærnet foran Spejlet, foresatte han sig at anstille en Efterforskning. Om Aftenen ved Syvtiden stillede han sig ind i en mørk Port skraas overfor den Ejendom, hvor Systuen var, og afventede her hendes Komme. I Afstand fulgte han hende derefter gennem Gaderne, indtil han paa et Hjørne saa' hende mødes med en Herre, i hvem han øjeblikkelig genkendte Højbaadsmand Olufsens Logerende. Da hun en Timestid senere vendte hjem, kaldte han hende ind i sin Stue